

Sygn. akt XVII GW 84/24

POSTANOWIENIE

Dnia 2 maja 2024 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku – XVII Wydział Własności Intelektualnej

w osobie **sędziego Wojciecha Midziaka**

po rozpoznaniu w dniu 2 maja 2024 r. w Gdańsku na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa **(...) S.A. z siedzibą w U.**

przeciwko **Zakładom (...) sp. z o.o. z siedzibą w L.**

o zapobieganie i zwalczanie nieuczciwej konkurencji

postanawia:

oddalić wniosek o zobowiązanie do udzielenia informacji w trybie art. 479¹¹³ k.p.c.

Sygn. akt XVII GW 84/24

UZASADNIENIE

postanowienia z 2 maja 2024 r.

Wraz z pozwem z 21 marca 2024 r. skierowanym przeciwko Zakładom (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L. powódka (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w U. wniosła o wezwanie pozwanej do udzielenia informacji o pochodzeniu i sieciach dystrybucji produktów mięsnych oznaczonych etykietami zawierającymi grafikę:

jako niezbędnych do dochodzenia pełnej wysokości roszczenia pieniężnego od pozwanej oraz niezbędnych do określenia skali naruszenia i podmiotów za nie odpowiedzialnych, tj. informacji o:

- 1) liczbie produktów mięsnych oznaczonych etykietą zawierającą grafikę wskazaną w pkt 1. pozwu i wprowadzonych do obrotu do dnia udzielenia informacji,
- 2) cenach uzyskanych przez pozwaną ze sprzedaży produktów mięsnych oznaczonych etykietą zawierającą grafikę wskazaną powyżej,
- 3) zysku netto uzyskanym przez pozwaną w wyniku sprzedaży produktów mięsnych oznaczonych etykietą zawierającą grafikę wskazaną wyżej,
- 4) firmie, miejscu zamieszkania lub siedzibie i adresie dystrybutorów, dostawców oraz innych posiadaczy, od których lub na rzecz których nastąpiło nabycie lub zbycie produktów mięsnych opatrzonych etykietami zawierającymi grafikę wskazaną w pkt 1., jak również przewidywanych hurtowników i detalistów tych towarów

w celu ustalenia pełnej wysokości bezpodstawnie uzyskanych przez pozwaną korzyści i rozmiaru szkody powódki, a w konsekwencji ewentualnego rozszerzenia powództwa, a także w celu ustalenia wszystkich podmiotów popełniających czyny nieuczciwej konkurencji względem powódki, przy czym roszczeniem informacyjnym objęty został okres od 1 stycznia 2014 r. do dnia udzielenia informacji.

Powodowa spółka wskazała, że dochodzi przeciwko pozwanej roszczeń z art. 18 w zw. z art. 10 i art. 3 Ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 1233) – dalej jako u.z.n.k., w związku

z takim oznaczeniem przez nią towarów, które może wprowadzić klientów w błąd co do jego pochodzenia oraz przez wprowadzenie towarów w opakowaniu mogącym wywoływać takie skutki. Powódka podniosła również, że działanie pozwanej jest sprzeczne z dobrymi obyczajami, ponieważ stanowi przykład działania o charakterze pasożytniczym. Opakowania pozwanej korzystają z charakterystycznej kolorystyki, która, w ocenie powódki, jednoznacznie kojarzy się klientom z produktami powodowej spółki. W jej ocenie nie może zapobiec temu stosowanie liter ukraińskiego alfabetu w logotypie umieszczanym na opakowaniach produktów pozwanej ani opis produktów w tym języku, ponieważ spójna kolorystyka może sugerować klientom, że mają do czynienia z inną linią produktów powódki.

Powódka wskazała, że takie działanie pozwanej spółki zagraża jej interesom. Podniosła, że oferuje produkty wysokiej jakości, co w połączeniu z długą obecnością na rynku zaskarbiło jej zaufanie konsumentów oraz kontrahentów, ponadto przeznaczając znaczne środki na reklamę swoich produktów, zarówno w mediach tradycyjnych, jak i za pośrednictwem Internetu i mediów społecznościowych.

Podobna kolorystyka opakowań i oznaczeń stosowanych przez pozwaną, brak oznaczenia producenta, tożsamość produktów stron oraz ich dostępność w ofercie tej samej sieci sklepów stwarza ryzyko konfuzji i uznania, że produkty te pochodzą od powódki. Powyższe, w ocenie powódki, może negatywnie wpływać na jej renomę. Powódka wskazała na brak kontroli nad jakością oferowanych przez pozwaną produktów, która w ocenie powódki jest zauważalnie niższa ze względu na wykorzystanie konserwantów i stabilizatorów, oraz negatywne skojarzenia konsumentów z pozwaną spółką w związku z doniesieniami medialnymi na jej temat dotyczącymi wykorzystywanych surowców.

Powyższe powódka przedstawiła jako uzasadnienie dla roszczeń dochodzonych na podstawie art. 18 w zw. z art. 10 u.z.n.k. Co do działania spełniającego przesłanki z art. 3 u.z.n.k. powódka podniosła, że pozwana czerpie nieuzasadnione korzyści z renomy wypracowanej przez powodową spółkę wynikającej z wysokiej jakości oferowanych produktów oraz nakładów poczynionych na ich reklamę, przez posługiwanie się oznaczeniem budzącymi określone pozytywne skojarzenia u odbiorców. Wskazane działania pozwanej jest sprzeczne z dobrymi obyczajami, ponieważ narusza normę moralną, zgodnie z którą nikt nie powinien czerpać nieuzasadnionych korzyści z cudzej pracy.

Powodowa spółka podniosła, że informacje objęte wnioskiem są niezbędne dla dokładnego określenia wysokości roszczenia pieniężnego dochodzonego pozwem co do uzyskanych przez pozwaną korzyści i szkody poniesionej przez powódkę oraz identyfikacji innych potencjalnych naruszeń powiązanych z działaniami innych niż pozwana podmiotów.

W odpowiedzi na wniosek o wezwanie do udzielenia informacji z 23 kwietnia 2024 r. pozwana wniosła o oddalenie przedmiotowego wniosku w całości oraz o zasądzenie kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Wskazała, że wniosek powódki jest bezpodstawny co do okresu, którego dotyczą informacje, jak i ich zakresu. Zdaniem pozwanej naruszenie, którego miałyby się dopuścić pozwana nie zostało uprawdopodobnione, zarówno co do podstawy z art. 10, art. 3 u.z.n.k. oraz opartego o te działania w zw. z art. 18 ust. 1 pkt 4 u.z.n.k. roszczenia odszkodowawczego.

Podniosła również, że wniosek o wezwanie do udzielenia informacji z art. 479¹¹³ k.p.c., ze względu na oparcie przez powódkę roszczeń o popełnienie przez pozwaną czynów nieuczciwej konkurencji, nie może spełnić wymogów z art. 479¹¹⁶ pkt 1 i 4 k.p.c., tj. wykazania w sposób wiarygodny okoliczności wskazujących na naruszenie prawa własności intelektualnej oraz wykazania, że informacje są konieczne do określenia źródła lub zakresu naruszenia prawa. Jako podstawę faktyczną powódka wskazała wcześniejsze używanie kompozycji kolorystycznej i nie odwołała się do ochrony wynikającej z przysługujących jej praw własności intelektualnej.

Sąd zważył co następuje

Wniosek powodowej spółki o wezwanie do udzielenia informacji w całości nie zasługiwał na uwzględnienie.

Podstawy przedmiotowego wniosku należy upatrywać w art. 479¹¹³ § 1 w zw. z art. 479¹¹² k.p.c., zgodnie z którym sąd może przed wszczęciem postępowania w sprawie o naruszenie lub w jego toku aż do zamknięcia rozprawy w pierwszej instancji wezwać naruszającego do udzielenia informacji o pochodzeniu i sieciach dystrybucji towarów lub usług na wniosek uprawnionego. Na uprawnionego nałożony został ciężar wiarygodnego wykazania okoliczności przysługiwania mu prawa wyłącznego, które podlega ochronie w postępowaniu przed sądem i dopuszczenia się przez obowiązanego naruszenia tego prawa oraz wykazanie, że informacje objęte wnioskiem są niezbędne w związku z dochodzonym przeciwko obowiązanemu roszczeniem.

Elementy, które powinny zostać zawarte w treści wniosku zostały wyszczególnione w art. 479¹¹⁶ k.p.c. Zgodnie z jego treścią, poza elementami z art. 126 k.p.c., wniosek powinien obejmować: wykazanie w sposób wiarygodny okoliczności wskazujących na naruszenie prawa własności intelektualnej (pkt 1), określenie informacji, które są przedmiotem wezwania (pkt 2), obowiązanego oraz wskazanie okoliczności, których może wynikać, że dysponuje on informacjami objętymi wnioskiem (pkt 3) oraz wykazanie, że informacje są konieczne do określenia źródła lub zakresu naruszenia prawa (pkt 4).

Przepisy od art. 479⁹⁶ do art. 479¹²¹ k.p.c. określające środki tymczasowej ochrony w sprawach własności intelektualnej stanowią implementację Dyrektywy 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej (Dz. U. UE. L. z 2004 r. nr 157, str. 45) – dalej jako Dyrektywa 2004/48, które zgodnie z treścią uzasadnienia projektu ustawy o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw „stanowią pakiet trzech wzajemnie uzupełniających się środków prawnych, wspomagających ochronę prawa podmiotowego dochodzonego w postępowaniu rozpoznawczym” (uzasadnienie projektu ustawy z 13 lutego 2020 r., druk sejmowy nr 45, IX kadencja, s. 15).

Art. 1 Dyrektywy 2004/48 wprost wskazuje, że jej przedmiotem są środki, procedury i środki naprawcze niezbędne do realizacji praw własności intelektualnej, które dyrektywa ogranicza do praw własności przemysłowej. Wspomnianą wyżej ustawą z dnia 13 lutego 2020 r. do krajowej procedury cywilnej wprowadzono środki określone w artykułach od 6 do 8 Dyrektywy 2004/48. W żadnym z nowych przepisów dodanych do Kodeksu postępowania cywilnego ustawodawca nie wyraził woli, by zmienić zakres nazwy „prawa własności intelektualnej” przyjęty na gruncie Dyrektywy 2004/48. Nieuzasadnione jest również formułowanie takiego wniosku na podstawie uzasadnienia projektu ustawy zmieniającej.

Określając zakres spraw objętych nazwą „sprawy własności intelektualnej” ustawodawca umieścił w dwóch odrębnych jednostkach redakcyjnych artykułu 479⁸⁹ k.p.c. sprawy o ochronę praw autorskich i pokrewnych, praw własności przemysłowej oraz innych praw na dobrach niematerialnych (§ 1) oraz m.in. sprawy o zapobieganie i zwalczanie nieuczciwej konkurencji (§ 2 pkt 1). Sąd podziela dominujący pogląd, iż „celem ZNKU jest ochrona interesów ekonomicznych uczestników obrotu gospodarczego”, a przedmiotem ochrony przyznanej na podstawie tej ustawy jest ten właśnie interes, a nie prawa wyłączne uczestników obrotu (J.Szwaja [w:] j. Szwaja (red.) Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Komentarz, Warszawa 2019 r., uwagi do art. 1 nb. 23, 26). Należy również przytoczyć pogląd wyrażony w orzecznictwie Sądu Najwyższego, że ochrona ta nie może „zastąpić ochrony wynikającej z przepisów regulujących prawa bezwzględne ani powodować ochrony wynikającej z tych przepisów” (wyrok Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z 11 sierpnia 2004 r., sygn. akt II CK 487/03).

Komisja Europejska w oświadczeniu odnoszącym się do art. 2 Dyrektywy 2004/48 (Dz. U. UE. L. z 2005 r. Nr 94, str. 37) wskazała, że państwa członkowskie mają możliwość rozszerzyć zakres Dyrektywy również na czyny nieuczciwej konkurencji w ramach przepisów krajowych, jednakże polski ustawodawca nie podjął działań w tym zakresie. Wskazują na to przepisy prawa materialnego odsyłające do procesowych mechanizmów tymczasowej ochrony, w tym do wniosku o wezwanie do udzielenia informacji dodane w rezultacie transpozycji Dyrektywy 2004/48 do prawa polskiego – art. 80 ust. 1 pkt 3 Ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 2509), art. 286⁽¹⁾ ust. 1 pkt 3 Ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej (t.j. Dz.

U. z 2023 r. poz. 1170), art. 36b Ustawy z dnia 26 czerwca 2003 r. o ochronie prawnej odmian roślin (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 213) oraz art. 11b Ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o ochronie baz danych (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 386).

Wskazane przepisy odsyłają do środków tymczasowej ochrony z art. 479⁹⁷ - 479¹²¹ k.p.c. Podobne odesłania nie pojawiają się w treści Ustawy z dnia z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Wskazana argumentacja w ocenie Sądu uzasadnia wskazane wyżej stanowisko, że wymienione środki tymczasowej ochrony nie znajdują zastosowania do spraw o zwalczanie nieuczciwej konkurencji.

Powodowa spółka skierowała argumentację i przedstawione środki dowodowe na wykazanie naruszenia popełnienia przez pozwaną czynu nieuczciwej konkurencji, a nie naruszenia jej prawa wyłącznego (np. do znaku towarowego).

Mając na względzie powyższe Sąd orzekł jak w sentencji postanowienia na podstawie art. 479¹¹³ § 1 w zw. z art. 479¹¹⁹ pkt 1 a contrario.